

In het Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde van 27 Maart j.l. vinden wij het volgende verslag:

NEDERL. VEREENIGING VAN MONDARTSEN.

Vergadering gehouden op Zondag 14 Maart 1937 te Utrecht ¹⁾

Aan alle mondartsen was uit naam van de collegae Boerma, Kruijs, De Vries en Middendorp onderstaande circulaire verzonden.

Geachte Collega!

Zondag 13 December 1936 kwamen ondergeteekenden in het hotel „Terminus” te Utrecht bijeen, om te bespreken, op welke wijze de artsen, die zich gespecialiseerd hebben in de Mond- en Tandheelkunde te zamen te brengen in één vereeniging en hun belangen te behartigen en naar buiten op te treden als officieele vertegenwoordiging der Mondartsen. Hiervoor bestaat een gereede aanleiding.

1. De poging der Maatschappij van Geneeskunst om met de Maatschappij voor Tandheelkunde een *contract* af te sluiten over het verleen van tandheelkundige hulp aan de leden der Maatschappij Ziekenfondsen (ruim 1 miljoen).

2. Een niet minder belangrijke reden is het ontwerp *ziekenfondswet*, volgens welk ook de tandheelkundige hulp der Ziekenfondsen wettelijk beter zal worden geregeld.

Bij beiden wordt over U, bij U en zonder U (misschien met U) onderhandeld. Misschien met U! Want tot heden wordt bij beiden over de Mondartsen niet gesproken.

3. Een derde aanleiding is de instelling der *specialisten registratie-commissie*, die sedert 1932 beslist over de titulatuur en de bevoegdheid der specialisten, wanneer zij deel willen nemen aan het geneeskundig werk der Ziekenfondsen, zonder erkenning of toelating door deze Commissie geen ziekenfondspractijk.

Sedert 1934 is de erkenning van het specialisme Mondarts aan de orde, tot heden is hieromtrent nog geen definitieve regeling getroffen.

¹⁾ Dit verslag is 15 Maart 1937 door de Redactie ontvangen.

4. Als 4e reden zou men kunnen aannemen de instelling tot onderzoek der werkverruiming voor artsen in 1936, wier aandacht erop gevestigd is, dat op het gebied der Mond- en Tandheelkunde nog een zeer groot arbeidsveld vrij ligt voor de artsen.

1. *Contract met de Maatschappij voor tandheelkunde.*

Uit een oogpunt van vakorganisatie is dit een zeer bijzonder verschijnsel in de Maatschappij voor Geneeskunst en alleen te verklaren door het feit, dat de Mondartsen noch binnen noch buiten de Maatschappij voor Geneeskunst zijn georganiseerd en daarom niet meetellen.

Als hoofdreden wordt opgegeven, dat de Mondartsen te gering in aantal zijn om alle Ziekenfondsleden voldoende tandheekkundige hulp te verleenen.

Dit is zonder twijfel waar, doch het zou niet gebeurd zijn, als de Mondartsen officieel waren georganiseerd en hun stem op tijd hadden verheven om te protesteeren tegen den verkoop van dit eerstgeboorterecht.

Slechts een deel der Mondartsen is lid der Maatschappij van Geneeskunst en daarom is hun invloed nog geringer.

Men heeft den moed gehad dit voor te stellen en op sommige plaatsen is de tandheekkundige hulp der Maatschappij-Ziekenfondsleden reeds in dien geest geregeld.

In IJ. werd collega H. niet benoemd tot tandheekkundige bij een Ziekenfonds, omdat hij wel lid was der Maatschappij voor Geneeskunst, doch geen lid van de Maatschappij voor Tandheelkunde en niet als mondarts was erkend.

Dit streven teekent de opvatting der collega's omtrent het specialisme „Mondarts” dat wil zeggen, dat er niet aan gedacht is hun belangen te behartigen, hen te organiseeren binnen de Maatschappij en degenen, die zich zouden willen specialiseeren of willen vestigen als mondarts, het begin der praktijk gemakkelijker te maken.

2. *Het ontwerp ziekenfondswet.*

Deze spreekt alleen van Tandartsen en Tandheekkundige hulp.

Mondartsen en Mondheekkunde worden niet genoemd.

Op het Congres voor Sociale Hygiëne in October 1936 is dit ontwerp besproken en toegelicht door den Voorzitter der Centrale Ziekenfondscommissie, tevens Secretaris van de Maatschappij voor Tandheelkunde en bestreden door verschillende andere belanghebbenden en belangstellenden, waarvan U een overdruk werd toegezonden.

De prae-adviseur spreekt alleen over de Tandartsen en verzuimde eenigerlei andere rubriek belanghebbenden te memoreeren. Nu de Grondwetsherziening aan de orde is gesteld, zal dit wetsontwerp, waartegen vanwege vele Ziekenfondsen groote bezwaren zijn geuit, weinig kans hebben behandeld te worden voor het uiteengaan der 1ste en 2de Kamer; komt dit Ministerie terug, zoo is de behandeling spoedig te verwachten.

De Mondartsen zijn nog niet te laat om hun meening te laten hooren en het zal zaak zijn voor hen, dit te doen.

Is de Wet eenmaal in werking, dan is het veel moeilijker een plaats te krijgen, die den Mondarts toekomt.

Op grond van hun opleiding tot arts en daardoor beter inzicht van de algemeene en differentieele diagnostiek behooren de Mondartsen, die zich volledig op de hoogte hebben gesteld van de Mond- en Tandheelkunde, de leiding te hebben bij het verleenen van mond- en tandheelkundige hulp aan de Ziekenfondsleden.

De opleiding tot tandarts te Utrecht duurt 4 jaar, de propedeusis inbegrepen. De Geneeskundige faculteit wordt aldaar vertegenwoordigd door twee medici.

Waar het tijdsbestek voor de opleiding tot algemeenen arts reeds te kort is zoo zal dit dubbel gelden voor de tandartsenopleiding te Utrecht. In andere landen en juist die, welke den oorlog van 1914—1918 hebben meegemaakt, is dat inzicht reeds beter doorgedrongen en zoo ook onder de internationale Mond- en Tandheelkundigen.

Als bewijs diene, dat op het Internationaal Congres voor Tandheelkunde van de Fédération Dentaire Internationale (F. D. I.) te Weenen in Augustus 1936 de volgende resolutie met algemeene stemmen is aangenomen:

„Im Interesse der Volksgesundheit soll grundsätzlich zur Zahnbehandlung der Bevölkerung, wenn nötig nach Ablauf entsprechender Uebergangszeiten, in Hinkunft nur ein mit weitgehenden medizinischen Kenntnisse ausgestatteter Zahnärztestand mit academischer Ausbildung *befugt* sein.“

Deze resolutie bewijst, dat de Tandheelkundigen de algemeene medische opleiding prefereren voor de uitoefening van de praktijk der Mond- en Tandheelkunde, waarvan onze collega's artsen en de regeering tot heden nog niet overtuigd zijn.

Het zal daarom een eerste plicht der Mondartsenvereniging zijn dit beginsel te propageeren door demonstratie van ziektegevallen, ziektegeschiedenissen en publicatie van deze.

Zijn de collega's éénmaal door feiten tot beter inzicht gekomen, dan zullen ze niet nalaten de Mondartsen die plaats bij de Ziekenfondsen te geven, die hun toekomt.

De regeering zal in dezen ook niet achter blijven van standpunt te veranderen en het leerplan der Tandartsen wijzigen, benevens de keuze der docenten doen uit hen die *volledige opleiding* in de Mond- en Tandheelkunde hebben genoten.

Het ligt geheel aan het optreden naar buiten der Mondartsen, of deze actie in ons land zal slagen.

De enkeling bereikt in dezen niets — alleen een goed georganiseerde vereniging van Mondartsen kan deze actie met kans op succes ten uitvoer brengen.

3. *De erkenning en toelating van het specialisme „mondartsen”.*

De Mondartsen noemen zich verschillend. De titel Tandarts is terecht verboden op grond van een bijzondere wettelijke opleiding en examen.

Het is wenschelijk, dat alle Mondartsen dezelfde titel hebben met verschillende bijvoegingen, al naar de betreffende zich op een onderdeel bijzonder heeft toegelegd Stomatoloog — Mondarts — Mond- en Tandarts — Arts voor Mond- en Tandheelkunde, — Arts voor Mondchirurgie — Arts voor Mond- en Tandziekten en Tandreguleering, en andere, zijn de meest voorkomende benamingen.

Wordt het specialisme Mondarts door de Specialisten Registratie-commissie erkend, zoo zal een keuze uit deze benamingen worden gedaan bijvoorbeeld Mondarts, waaraan kan worden toegevoegd: „Röntgenologie — Kaakchirurgie — Tandreguleering en andere.

Een algemeene naam van een specialisme heeft dit voordeel, dat elk daardoor kan weten, welke opleiding daaraan vooraf gaat en heeft men niet meer de verwarring der ideeën die heden geregeld voorkomt.

De huidige artsen, die zich uitsluitend bezig houden met Mond- en Tandheelkunde, Tandreguleering, Kaakchirurgie e. a. zullen als specialist Mondarts worden erkend en toegelaten bij de Ziekenfondsen.

Diegene, die na het vaststellen der eischen voor Mondarts zich aanmelden, zullen aan de eischen der Specialisten Registratie-commissie hebben te voldoen.

Heden bestaat daaromtrent nog geen scherp omschreven begrip; het eenige, wat vreemd aandoet, is het standpunt dezer Commissie, dat buitenlandsche attesten niet worden aangenomen.

In het algemeen is dit standpunt begrijpelijk voor specialismen, waarvoor in Nederland voldoende en goede gelegenheid bestaat tot opleiding en praktisch werken, echter niet voor Mond- en Tandheelkunde.

In Utrecht bestaat gelegenheid tot opleiding voor Tandarts zonder laboratorium — zonder chirurgische operatiezaal en zonder klinische waarneming, waaraan slechts twee medici verbonden zijn, alzoo absoluut onvoldoende voor de opleiding tot Mondarts. Indien u de tandheelkundige instituten te Berlijn en Weenen en andere daarmee vergelijkt, die geheel op medischen grondslag zijn georganiseerd — welke een onderdeel zijn der universiteitsklinieken en daarmee samenwerken — wordt men overtuigd dat de stelling om geen buitenlandsche attesten aan te nemen niet houdbaar is voor het specialisme Mondarts.

Waar hier elke gelegenheid tot specialiseeren in de Mond- en Tandheelkunde ontbreekt, is elke arts, die dit wenscht, gedwongen naar het buitenland te gaan. Wordt de school te Utrecht gereorganiseerd zoo kan men een anderen maatstaf aanleggen en tegenover de buitenlandsche attesten der tandheelkundige universiteits-instituten met recht handhaven.

Hieromtrent zullen de Mondartsen, als zij georganiseerd zijn in een officieele vereeniging, hun oordeel kunnen kenbaar maken, en den noo-digen invloed uitoefenen in de goede richting.

4. *Commissie voor werkverruiming voor de bestaande artsen.*

Begrijpelijkerwijze hebben zeer weinig artsen den moed gehad zich onder de huidige opvattingen en omstandigheden te specialiseeren tot Mondarts. Veranderen deze en wordt bovendien het specialisme Mondarts erkend en krijgen de Mondartsen de gelegenheid Ziekenfondswerk te verrichten of nog beter een leidende functie te hebben bij de Tandheelkundige Klinieken of Poliklinieken der groote Ziekenfondsen — zoo zullen vele artsen zich op de Mond- en Tandheelkunde toeleggen door het feit, dat de introductie in hun nieuwen werkkring hun gemakkelijk gemaakt wordt.

De Rhinologen en Chirurgen zullen een klein deel van hun werk afstaan aan de Mondartsen en hopelijk meer gebruik maken van hun hulp dan tot heden.

Cystenoperatie, plastieken van het mondslijmvlies, kaakfracturen, uitbeitelen van radices relictæ of ingeklemde dens sapiens, granulomen, adamantinomen en andere zullen door de Mondartsen worden behandeld, zeer groote operaties gecombineerd door Rhinoloog of Chirurg en Mondarts.

Voor de gevallen van oral sepsis, trigeminusneuralgie en andere interne ziekten is een goed gefundeerd advies van den Mondarts zeer gewenscht.

Heden komt het zeer sporadisch voor, dat patiënten met kaakempyeen worden gezonden naar den Mondarts om nagezien te worden, evenzoo de mondsaneering voor elke mondoperatie.

Twee bekende internisten in ons land verklaarden, dat zij sceptisch stonden tegenover de oral sepsis en „dat zij van het gebit nog weinig hadden gezien.”

Men kan gerust zeggen, dat in de ziekenhuizen in ons land nog weinig gedaan wordt aan het verzorgen en behandelen van het gebit.

Zoolang de mondsaneering en diagnostiek niet beter wordt doorgevoerd, heeft men niet het recht te zeggen, dat er niets te vinden is. Een enkel voorbeeld moge hier volgen:

Patiënt met dysenterie en kaakholte-ontsteking 1931—1935. Dysenterie in 1935 herkend, stinkende neusafscheiding ondanks ruimen afvoer bleef. In 1935 vele artsen geraadpleegd. Januari 1936 14 rekeningen. Slechts twee stemden het verband tusschen kaakholte-aandoening en gebit toe, niemand drong op behandeling aan behalve de eerste consulent, 3 zieke elementen bleven zitten. Op 2 periostistische kiezen werd een brug gezet in 1935. In 1936 3 getrokken, sedert dien beterschap.

Kortom zoowel voor de Mondartsen als voor onze collega's artsen ligt nog een groot arbeidsveld open en het zal de moeite waard zijn voor bovengenoemde Commissie dit te onderzoeken.

Slot.

Bovenstaande overwegingen hebben ondergeteekenden er toe doen besluiten deze circulaire aan U allen als Mondarts rond te zenden in

de hoop en het vertrouwen, dat U hiermede zult instemmen en gaarne zult deelnemen aan de te beleggen vergadering om daar Uw stem te laten hooren ter versterking van dit standpunt.

Wij achten Uw komst beslist noodzakelijk in het belang van de goede zaak en van de erkenning van ons specialisme „Mondarts”.

Hopende en vertrouwende op Uwe medewerking blijven wij

met collegiale hoogachting,

BOERMA, MIDDENDORP,
KRUYS, DE VRIES.

Op 14 Maart kwamen bijeen in Hôtel Terminus te Utrecht: Van Ommen, Colaço Belmonte, Croneman, Van der Meer, Bouwman, De Ruyter Mayer, Roelants, Van der Elst, Adels, De Jongh, mevrouw Scheltema-Schönfeld, Tjebbes, Elema, Sanders, Van Ommering, Dros, Nederlof, Kolk, De Vries, Middendorp en Kruys.

Bij monde van Middendorp werd een kleine uiteenzetting gegeven omtrent het doel van de samenkomst, namelijk de oprichting van een vereeniging van mondartsen, officieele erkenning van het specialisme Mondarts, doel der op te richten vereeniging, wetenschappelijke gedachtenwisseling en behartiging van de belangen der mondartsen. De tijden zijn er rijp voor, nu in het ontwerp ziekenfondswet de mondartsen niet vermeld worden, en de Specialisten Registratie Commissie nog altijd zoekt naar een goede oplossing inzake de erkenning van het specialisme Mondarts. Zoolang deze er niet is, handhaaft zij haar standpunt van 1934, waarbij als eisch gesteld wordt een assistentschap gedurende 2 jaren aan een erkende chirurgische afdeling en opleiding in Mond- en Tandheelkunde aan een instituut hier te lande; buitenlandsche attesten worden niet aangenomen. Volgens de algemeene meening van de Mondartsen is dit standpunt onjuist en wordt hier de zaak omgekeerd. De Specialisten Registratie Commissie stelt *voorop* de chirurgie en in de tweede plaats de mond- en tandheelkunde. De mondartsen meenen, dat dit onjuist is ¹⁾, en dat in de allereerste plaats als eisch moet gesteld worden de volledige opleiding tot arts, in de tweede plaats een volledige opleiding in mond- en tandheelkunde aan een instituut, waaraan niet alleen de patiënten policlinisch, doch ook klinisch volledig worden onderzocht en behandeld in samenwerking met de verschillende geneeskundige policlinieken en klinieken, zooals dat in Weenen, Berlijn en andere universiteiten in het buitenland bestaat. Gezien den brief van den secretaris der Specialisten Registratie Commissie zet hij uiteen, dat een officieele Vereeniging voor Mondartsen kan antwoorden op hun vraag, aan welke eischen een arts moet voldoen om door deze commissie erkend

¹⁾ Niet elk mondarts behoort volledig kaakchirurg te zijn. Elk kaakchirurg behoort de orthodontie en prothetiek te kennen, bovendien de leer der obturatoren of zich van hulp te voorzien, die deze beheerscht.

te worden. Hiervoor is het juiste tijdstip gekomen, nu door de Alg. Verg. van de Mij. tot bevord. der Geneeskunst in Juli 1936 voorloopig is uitgesteld het afsluiten van een contract tusschen Mij. van Geneeskunst en Mij. van Tandheelkunde inzake tandheelkundige hulp aan ziekenfondsleden. Deze quaestie komt opnieuw aan de orde in de Alg. Verg. van 10 en 11 April aanstaande (door de H.C. en S.C. zouden hieromtrent nader overleg worden gepleegd met de Centr. Z.fonds Cie van de Mij. v. Tandheelkunde). Indien besloten wordt tot oprichting van een Nederlandsche vereeniging voor Mondartsen zal het bestuur dezer vereeniging nog kunnen confereeren met H.C. en Specialisten Registratie Commissie, S.C. en zoo noodig Hoofdbestuur van de Mij. voor Geneeskunst om de belangen der mondartsen inzake de ziekenfondsen te bepleiten. Dit vraagstuk is zeer actueel geworden door de resolutie van het F.D.I. congres te Weenen omtrent de opleiding van tandheelkundigen en verder door de instelling eener commissie voor verruiming van het arbeidsveld der jonge collega's artsen door de maatschappij tot bevordering der geneeskunst, voor wie zijns inziens nog een ruim arbeidsveld te vinden is onder de Ziekenfondsleden, indien in ons land een behoorlijke gelegenheid wordt geschapen voor opleiding tot Mondarts. Volgens de publicaties uit de klinieken van prof. Van der Scheer en van prof. H i j m a n s v a n d e n B e r g h, (*Zie Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde*, 20 Februari 1937 en 23 Januari 1937) begint de leer van R o s e n o w omtrent de oral sepsis ook in ons land door te dringen. Het was algemeen bekend onder de artsen, dat na kies-extracties sterfgevallen voorkomen, doch publicaties van ernstige verwickelingen na grootere of kleinere afwijking en behandeling, waarop in bovengenoemde publicaties gedoeld werd, waren in de Nederlandsche medische literatuur niet te vinden.

In het ontwerp ziekenfondswet worden de mondartsen niet genoemd. Werd dit wetsontwerp morgen aangenomen, dan zou het de vraag zijn, of de huidige mondartsen aan de ziekenfondsen zouden kunnen worden verbonden. In het ontwerp contract, dat in de Alg. Verg. der Mij. ter bevord. der Gen. 1936 werd voorgesteld, worden de mondartsen en de tandartsen op dezelfde lijn gesteld. Uit een oogpunt van vakvereeniging is dit voor mondartsen niet aannemelijk. Het is de vraag, of een nieuwe vereeniging van mondartsen zal worden opgericht, dan wel gebruik zal worden gemaakt van het vroegere Mondheelkundig Genootschap, waarvan de Koninklijke Goedkeuring in 1906 verkregen, inmiddels verlopen was. Er bestaan tusschen de Féd. Dent. Intern. en de Ass. Stomat. Int. oude geschilpunten inzake de eischen der opleiding voor mond- en tandheelkundigen. De A.S.I. neemt daarom geen leden aan, die lid zijn van de F.D.I. Het congres der F.D.I. te Weenen heeft de reeds medegedeelde resolutie inzake deze opleiding met algemeene stemmen aangenomen en volgens betrouwbare mededeelingen zijn er onderhandelingen gaande om den vrede te sluiten. Op het oogenblik is deze zaak voor de Nederlandsche mondartsen van minder belang, dan de nationale quaestie van de erkenning van het specialisme Mondarts. Zijns inziens doet deze vergadering goed eerst op nationaal grondgebied

de quaestie Mondarts te regelen en daarna zich te bemoeien met internationale geschillen. Namens de voorloopige commissie heet hij allen welkom op deze vergadering en spreekt de hoop uit, dat de discussie zal leiden tot het doel, dat door hem is uiteengezet en stelt aan de orde punt II der agenda. Er zijn ingekomen 19 adhaesie-betuigingen, verder de brieven van de Specialisten Registratie Commissie en de brieven van het H.B. der Maatschappij voor Geneeskunst en van enkele collegae waaruit blijkt, dat dezen zich gestooten hebben aan het verbod der A.S.I. om lid te zijn van de F.D.I. Tevens een brief van den secretaris van het Mondheekkundig Genootschap waarin hij voorstelt gebruik te maken van deze oude vereeniging en deze te laten voortbestaan, nadat zij als lid zal hebben bedankt van de A.S.I.

Aan de discussie wordt deelgenomen door Dros, Tjebbes, Elema, Belmonte, Nederlof, Roelants, De Vries, De Ruyter Mayer, Sanders, De Jongh.

Door verschillende collegae wordt meegedeeld, dat zij sedert jaren lid zijn der plaatselijke specialistenvereeniging. Er blijkt in 1934 één mondarts door de Specialisten Registratie Commissie te zijn erkend. Nader wordt toegelicht, dat sedert 1932 de Specialisten Registratie Commissie bestaat en dat niemand als specialist bij de ziekenfondsen kan worden ingeschreven, tenzij hij door genoemde commissie als specialist is toegelaten. Verschillende leden geven hun meening te kennen over de eischen, die men aan de opleiding der mondartsen kan stellen. Een wijst er op, dat bij procedures de rechtelijke macht erkend heeft, dat het tarief voor mondheekkundige operaties hooger mag zijn dan de tarieven der tandheekkundige operaties. Men vestigt er de aandacht op, dat thans aan de opleiding voor tandarts in ons land hogere eischen worden gesteld dan vroeger. Algemeen is men van meening, dat vele belangen der mondartsen samengaan met de belangen der tandartsen en dat het op dat gebied wenschelijk is, dat deze twee zich daaromtrent verstaan. De vergadering gaat ermee accoord, dat noch de opleiding voor tandarts, noch die voor mondarts heden aan de orde kan worden gesteld, dat in de allereerste plaats aan de orde komt erkenning van het specialisme mondarts en dat ieder lid der op te richten vereeniging vrij is om lid te zijn van een wetenschappelijke mond- of tandheekkundige vereeniging. Dat de vereeniging zal kunnen bestaan uit gewone en buitengewone leden, die gezocht zullen worden onder die collegae artsen, die de mond- en tandheekkunde bona fide uitoefenen of daarin belang stellen. Collegae die samenwerken met zoogenaamde tandheekkundigen of technici zullen worden geweerd. Buitenlandsche artsen en Nederlandsche collega's kunnen als buitengewone leden worden aangenomen.

Er volgt nu een discussie over de quaestie gebruik te maken van het Mondheekkundig Genootschap, dan wel een nieuwe vereeniging op te richten met een nieuwen naam. Er wordt besloten met 19 stemmen vóór, 2 blanco en 1 tegen om een nieuwe vereeniging op te richten, onder den naam van *Nederlandsche Vereeniging van Mondartsen*. Het voorloopig Comité wordt verzocht te fungeeren als voorloopig bestuur en de statuten te willen ontwerpen.

Zij worden gemachtigd met de verschillende Commissies in contact te treden en aldaar de belangen der mondartsen te bespreken om daarvan zoodra mogelijk aan de volgende vergadering verslag te doen. Er wordt besloten een verslag van deze vergadering ter publicatie aan te bieden aan het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde*.

Woorden van waardeering worden gewijd aan het vroegere bestuur van het Mondheekkundig Genootschap, dat men als voorlooper van deze nieuwe vereeniging kan beschouwen en een woord van dank wordt gebracht aan het voorloopig comité, voor alle moeite, die het zich bij deze actie heeft getroost. Onder dankzegging voor de opkomst werd de vergadering gesloten.

P. B. MIDDENDORP, *wnd. secretaris*.

Wij willen ons naar aanleiding van het bovenstaande bepalen tot de volgende opmerkingen:

De stellers van de circulaire hebben klaarblijkelijk de op het Congres te Weenen aangenomen resolutie slecht begrepen. Dat de tandarts in de toekomst iemand moet zijn „mit weitgehenden medizinischen Kenntnisse” en „academischer Ausbildung” wil in het geheel niet zeggen dat hij „arts” moet wezen. In dat geval zou de redactie heel anders hebben geluid en waar wij het bepalen van deze redactie van zeer nabij hebben meegemaakt, kan worden vastgesteld dat er zelfs niet gedacht is aan een verplichte artsopleiding!

Dat verder de A. S. I. haar leden zou hebben verboden lid te zijn van de F. D. I. lijkt in hooge mate onwaarschijnlijk, daar vele leden der A. S. I. belangrijke functies in de F. D. I. vervullen en op het Congres van de F. D. I. te Weenen een zeer groot aantal vooraanstaande leden der A. S. I. aanwezig was.

Wat ten slotte de moeilijkheid van het specialisme „Mondarts” betreft, is ook dit niet geheel duidelijk, omdat wanneer dat specialisme kan worden aangetoond door een behoorlijke opleiding er uiteraard op dien grond nimmer bezwaren geweest zijn die artsen toe te laten tot de tandheekkundige hulp in de Ziekenfondsen of tot eenigerlei andere functie, door tandartsen vervuld.

Red. T. v. T.

NEDERLANDSCHE ARPA

De Nederlandsche Arpa hield op 10 Jan. j.l. in het Americanhotel te Amsterdam onder voorzitterschap van F. D u y v e n s z haar eerste vergadering na de oprichtingsbijeenkomst.

Mededeeling werd gedaan van diverse ingekomen stukken, w.o. aanwijzingen uit Kopenhagen over het a.s. internationale congres; publicatie hiervan heeft reeds plaats gevonden. De voormiddag werd verder besteed aan een artikelsgewijze bespreking der conceptstatuten en id. huish. reglement. Bij de bestuursverkiezing werd het voorloopig bestuur als definitief bestuur gekozen (F. D u y v e n s z, voorz.; Dr. J. R. J a n s m a, vice-voorz.; Dr. E. S a n d e r s, 1e secr.; Dr. N. C. v a n V o n n o, penningm.; Dr. T h. E. d e J o n g e-C o h e n, 2e secr.)

Na de middagpauze hield Dr. N. C. v a n V o n n o, huidarts te Breda, een voordracht over „Paradentose en allergische mondafwijkingen”. Inl. gaf ons een orientatie op het gebied der afwijkingen, welke ten gevolge van overgevoeligheidstoestanden ontstaan en besprak in verband hiermede de begrippen sensibiliseering, allergie en pathergie. Men kent nu verschillende vormen van gingivitis en ontstekingen van het mondslijmvlies als gevolg van allergische toestanden en v. V. acht het zeer wel mogelijk, dat ook bij sommige vormen van paradentose een bacterieele auto-allergie bestaat, zooals b.v. een huideczeem onderhouden kan worden door voortdurende infectie uit een carieus element. Op dit referaat volgde een uitvoerige discussie over overgevoeligheidsafwijkingen, waarmede de tandarts in de praktijk te maken krijgt; in het bijzonder werd gewezen op de op dit gebied liggende onderzoekingen van B u n t i n g.

S a n d e r s gaf vervolgens een inleiding op een voorstel voor een onderzoek, dat door de leden gezamenlijk zou kunnen verricht worden. Het voorstel tot het verrichten van dit onderzoek werd aangenomen en het zal door den inleider in overleg met het bestuur nader uitgewerkt worden.

Daarna gaf D u y v e n s z een overzicht over de verschillende opvattingen van het parodontosevraagstuk in de verschillende landen. Dit fraaie referaat, dat in het Tijdschrift voor Tandheelkunde zal gepubliceerd worden, werd eveneens door een uitgebreide discussie gevolgd.

Nadat nog over enkele andere onderwerpen van wetenschappelijken aard onderlinge besprekingen waren gehouden, werd de vergadering met een kort woord gesloten, waarin D u y v e n s z er terecht op heeft kunnen wijzen, dat deze eerste bijeenkomst mede door de vriendschappelijke onderlinge gedachtenwisseling, bij uitstek geslaagd was.

Dr. E. SANDERS, 1e secr.